

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Dr. Sz. S.*
 Cím: *Nem Riga, nem Fiume,
 hanem Budapest.*
 Forrás: *Nemzeti Újság*

Bp.

(Hely)

1919. 7. 5.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

9.439

Hely

Idő

"1919"

Személy

Nem Riga, nem Fiume. hanem Budapest.

— Amadéo Pereira könyve. —

A bécsi könyvesboltok kirakataiban az utolsó napokban egy kis zöld füzetke jelent meg: Amadéo Pereira: Ungarn am Scheidewege. (Magyarország a választáson.) A broszúrára még egy vörös szalag külön is figyelmeztette a könyvesboltok előtt elhaladó járóelőke

Ein Mahnruf an Alle!

Hochaktuell!

Nicht Riga, nicht Fiume, sondern:

Budapest

steht im Vordergrund, der europäischen Bühne.

Bécsi üzletekben ritka az ilyen könyv; szerző szélesebb rétegek előtt ismeretlen, neve után nemzetiségéről csak annyit lehet megállapítani, hogy külföldi, a könyv címe magyarbarát irányzatot látszik elárulni: mindmennyi jelenség, amely kíváncsiságot kelt a vékony füzet tartalma iránt. A tartalom ki-elégíti a várakozást, hiszen a szerző az új magyar politika alapjául két követelést állít fel: teljes szakadást Német-Ausztriától, amellyel együtt jár az orientálódás a Kelet felé és a keresztény irányzat uralomrajutását.

A második követelés belpolitikai természetű, tehát közelebről érinti a magyar közvéleményt; az első külpolitikai. Az alábbiakban ismertetjük a füzet szerzőjének nézeteit a magyar bel- és külpolitikáról.

A keresztény irányzatra vonatkozólag szerző nézeteit következőkben foglalja össze.

A nemzetek szövetségét csak akkor lehetne megvalósítani, ha egyttal egy új keresztény törvénykönyv lépne hatályba, amely mindenekelőtt a bolsevik, zsidó forrásból származó áradatnak gátat vetne, amelyet nem volna szabad soha többé áttörni. Itt azonban nincs helye annak, hogy bővebben lehessen erről az új törvénykönyvről és a szükséges előmunkálatokról írni és ezért csak egyetlen pontot akarok már most is előterjeszteni, tudniillik azt, hogy «csak keresztény ember lehet valamely bank, vagy más pénzüzet igazgatója». Egy ilyen keresztény szellemű törvénykönyv alkotása a jelenkor legnagyobb céljai egyikének alapja lenne és az európai kultúra az ismert közmondás: «Pénz uralja a világot» szavai szerint megint keresztény kezekben volna lefektetve.

A külpolitika terén a szerző élesen különböztet Ausztria és Magyarország külpolitikája között.

Ausztria tekintetét csak a nyugat, Németország felé, Magyarország pedig csak a Kelet felé fordíthatja. Magyarországnak egyik szomszédjára kell támaszkodnia, amely nem lehet más — írja a szerző — mint Románia. Újabb világháborútól ma nem kell félni, csak egy második forradalomtól, amely akkor fog kitörni, ha az entente megakadályozni igyekeznék Magyarország csatlakozását Romániához. Minden magyar embernek egyet kell értenie abban, hogy többet várhatnak egy olyan államtól, melynek nagy horizontja és messzemenő céljai vannak, mintha az egész ország nem sokkal nagyobb, mint egy zsidó protektorátus alatt álló Budapest. Ezzel szemben teljesen közömbös, mi a neve a magyar miniszterelnöknek, mert a fődolog a magyar politika célja.

Magyarország — mondja a szerző — ma döntő szerepet játszik az európai politikában. Magyarország magatartása dönti el Európa mérlegének egyensúlyát. Ha balra fordul, Clemenceau és az entente felé, segíti a nyugati államokat terveik keresztülvitelében és ezáltal saját maga ássa alá azt a talajt, amelyen áll. Ha azonban jobbra, azaz Kelet felé fordul, úgy a keleti nap sugarai fognak reásütni. Ex oriente lux megint egyszer igaz lesz, még pedig azért, mert megvilágítja a Balkán és ezáltal egész Európa sötéttségét. A délkelet-európai vasuti hálózat kiépítése után Budapest Délkelet és Nyugat közötti hid lehetne, amely mint elsőrangú dunai kikötő és áruátrakási gócpont husz év múlva gazdaság, szépség és nagyság tekintetében túl fogja szárnyalni Európa összes városait.

Dr. Sz. S.